

Arrest

nr. 172 022 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 4 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 8 februari 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 8 februari 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 09/11/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CVGS) op 19 januari 2016 van 9u25 tot 13u25, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Kristof De Spiegeleire, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U bent op 1 januari 1993 geboren in de stad Belet Weyne in de provincie Hiraan. U hebt uw hele leven in het dorp Tre Cento (Seddex Boqol) gewoond, tot uw vertrek uit uw land van herkomst. Uw vader had een theehuisje langs de weg in Tre Cento. Na zijn dood hebt u dat van hem overgenomen. U verkocht thee, brood en sigaretten. Eind februari, begin maart is de gewapende groepering Al-Shabaab voor het eerst bij u langs gekomen. Ze vroegen u om te stoppen met de verkoop van sigaretten en om met hen te strijden als jihadist. U weigerde dit aangezien u de enige kostwinner was van uw gezin. In totaal kwamen ze 5 keer langs. Uiteindelijk vroegen ze u om voor hen te spioneren. U besloot niet te spioneren, maar te stoppen met de verkoop van sigaretten. U hebt daarna nog sigaretten verkocht in het geheim. Op 30 april 2015 werd u door Al-Shabaab meegenomen. Ze brachten u eerst naar een plek dichtbij uw dorp. Later brachten ze u naar een plek dichtbij Halgan. U werd 27 dagen gevangen gehouden en tijdens uw gevangenschap werd u geslagen en gemarteld. Uw oom slaagde erin u vrij te krijgen, waarna u uw land ontvluchtte. U vluchtte met het vliegtuig van Belet Weyne naar Mogadishu op 30 mei 2015. U verbleef 8-9 dagen in Mogadishu, waarna u met het vliegtuig vertrok naar Addis Abeba. Hiervoor had u een Somalisch paspoort ter beschikking. Nadien reisde u via Soedan, Libië en Italië naar België. Op 3 augustus 2015 kwam u aan in België. Op 4 augustus 2015 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5 § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van de internationale bescherming.

Er dient opgemerkt dat u uw beweerde Somalische nationaliteit, niet aannemelijk heeft weten te maken. U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Tre Cento (Seddex Boqol) in het district Belet Weyne van de provincie Hiraan, Somalië. Uw geografische kennis is immers helemaal niet overtuigend. Zo heeft u slechts oppervlakkige kennis over uw regio, en wanneer dit meer in detail wordt bevraagd, blijkt uw kennis zeer beperkt en ondermaats.

Sinds het jaar 2011, na de dood van uw vader, bezat u een theehuisje in uw dorp Tre Cento, aan de hoofdweg tussen [de districtshoofdplaatsen] Belet Weyne en Bulo Burto (gehoorverslag CGVS, p. 9,

p.17 en p.20). U verklaarde dat u regelmatig naar de stad Belet Weyne ging om producten te kopen voor uw theehuisje en om uw familie te bezoeken (gehoorverslag CGVS, p.6 en p.20). Wanneer u bevraagd werd over de dorpen op weg van uw dorp [Tre Cento] naar de stad Belet Weyne, benoemde u de dorpen Baardheere en Berhano [Beer Xaano] (gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd wat er verder op de weg ligt, noemde u Janta Kundis [Jento Kundishe] (CVGS, p.5). Wanneer u later opnieuw bevraagd werd over de dorpen tussen Belet Weyne en Tre Cento, noemde u de dorpen Xujub en Faaf Gumare (gehoorverslag CVGS, p.22). U verklaarde dat Xujub het eerste dorp is dat u tegenkwam als u vanuit Baardheere richting Belet Weyne vertrok (gehoorverslag CGVS, p.22). Nogmaals gevraagd naar andere dorpen tussen Belet Weyne en Tre Cento, verklaarde u dat er nog hele kleine dorpen zijn die eigenlijk vestigingen zijn van Somalische nomaden en die niet officieel zijn. U voegde eraan toe dat er voorbij het dorp Beer Xaano, nog het dorp 'Mohamed Hasan' [Maxamad Xasam] is (gehoorverslag CVGS, p.22). Wanneer u zelf begon over de overstromingen in uw regio, verklaarde u dat de dorpen dicht bij de rivier, Cadey Libaax en Dancad, overstroonden (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of u het dorp Geel-Benaad kent, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.24 en p.25). Gevraagd of u het dorp Jungaal kent, meende u dat het een wijk in Mogadishu is (gehoorverslag CVGS, p.25). Gevraagd of u het dorp Eelaley kent, meende u dat het een waterput is (gehoorverslag CVGS, p.26).

Het dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Tre Cento, en bij uitbreiding van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat de dorpen Geel-Benaad en Jungaal – dorpen die u niet kende, zelfs niet wanneer de namen van deze dorpen u letterlijk voorgelezen werden – op de weg van Tre Cento naar Belet Weyne liggen, een weg die u regelmatig aflegde om producten te kopen of familie te bezoeken (gehoorverslag CVGS, p.6 en p.20). Het feit dat u nooit hebt gehoord van de dorpen Geel-Benaad en Jungaal, die beiden op minder dan 3 km van het door u genoemde dorp Baardheere liggen (zie landkaarten toegevoegd aan het administratief dossier), een dorp waar u verklaarde te zijn geweest en opperde te kennen als plek op de weg tussen Tre Cento en Belet Weyne (gehoorverslag CVGS, p.6), doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u geopperde kennis, en uw verklaring deze weg te kennen. U verklaarde verder verkeerdelijk dat het dorp Xujub het eerste dorp is dat men na Baardheere passeert, aangezien Ceel- Benaad er nog tussen ligt. Uit aan het administratieve dossier toegevoegde informatie blijkt eveneens dat Eelaley een dorp is, dat op minder dan 10 km van uw dorp Tre Cento ligt en op minder dan 4 km van het door u genoemde dorp Dancad.

Richting het zuiden, verklaarde u dat de weg door uw dorp naar Mogadishu gaat, en gevraagd naar steden op die weg noemde u Bulo Burte (gehoorverslag CVGS, p.6). Gevraagd naar dorpen op die weg, noemde u Nuur Fanah [Nuur Fanax] (gehoorverslag CGVS, p.5 en p.22). Gevraagd naar de dorpen op weg naar Nuur Fanax, verklaarde u dat er een bekende plek ligt, namelijk Garasiyaani (gehoorverslag CVGS, p. 22). Gevraagd of er nog zijn, noemde u Halgan. Gevraagd in welke richting Halgan ligt, antwoordde u dat het afhankelijk is van waar men heen wilt gaan, en dat men ook richting Beero-Yabaal kan lopen. Gevraagd of er nog dorpen liggen tussen Halgan en Bulo Burte, noemde u het dorp Berdaha en opnieuw het dorp Beero-Yabaal (gehoorverslag CGVS, p.23). Wanneer u geconfronteerd werd met het dorp Iribow, zei u eerst er ooit al eens over gehoord te hebben, om daarna te stellen dat u er toch niet van gehoord had (gehoorverslag CGVS, p.24). Het dorp Doon Dhere bleek u evenmin te kennen, en u stelde dat het waarschijnlijk niet bij uw dorp in de buurt is (gehoorverslag CGVS, p.25). Gevraagd naar het dorp Gaarashka, stelde u er al van gehoord te hebben, maar wanneer u daarop werd gevraagd waar dat dorp ergens gelegen is, verklaarde u de juiste richting niet te kunnen aangeven (gehoorverslag CGVS, p.25 en 26). Geconfronteerd met het dorp Qolow, zei u eerst dat het 'schil' of 'huid' betekent (gehoorverslag CVGS, p.25), en – nadat het u werd verduidelijkt dat er naar dorpen werd gevraagd – gaf u aan het niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 26).

Er dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde afkomst uit het dorp Tre Cento. Immers, uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de volgens u bekende plek Garasiyaani niet op de weg van Tre Cento naar Nuur Fanax ligt, maar dat deze voorbij Nuur Fanax ligt, op weg naar Halgan, in het district Bulo Burte. Het feit dat u de dorpen Iribow, Doon Dhere en Garaashka niet kent –hoewel de namen van deze dorpen u letterlijk werden voorgelezen, en u daarbij werd meegedeeld dat het namen van dorpen betreffen – doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. Immers, het dorp Iribow ligt op minder dan 10 km van uw dorp [Tre Cento], op de weg naar het door u genoemde dorp Nuur Fanax. Het dorp Doon Dhere ligt op minder dan 3 km van Nuur Fanax. Het dorp Garaashka ligt naast Halgan. Het dorp Qolow ligt vlakbij het door u genoemde dorp Dancad, aan de oever van de rivier, op minder dan 4 km van het dorp Tre Cento.

De gebrekkige kennis die blijkt uit het voorgaande is des te opvallend, omdat u immers beweerde altijd in Tre Cento te hebben gewoond, vanaf uw geboorte tot de dag van uw vertrek (gehoorverslag CGVS, p.8). U had – zoals reeds vermeld - tevens een theehuisje, waar u ook sigaretten verkocht, langs de

hoofdbaan die door uw dorp gaat (gehoorverslag CVGS, p.9) – hetgeen uw gebrekkige geografische kennis – zeker wat betreft de dorpen die langs de hoofdbaan zijn gelegen – des te frappanter maakt. Hoewel uit bovenstaande vaststellingen een opmerkelijke onwetendheid uwentwege blijkt, wat betreft de dorpen in de onmiddellijke nabijheid van het dorp waar u beweerdelijk woonde, wist u dan weer wel correct aan te geven dat Ceel Jaal voorbij Belet Weyne gelegen is [in de richting van Matabaan] (gehoorverslag CGVS, p. 21). U herkende de naam Shiniile als dorpje of plaatsje (gehoorverslag CVGS, p.24). U kon eveneens de dorpen Beero- Yabaal, Berdaha en Halgan, in het district Bulo Burte, juist situeren (gehoorverslag CVGS, p. 22 en p.23). Het is opmerkelijk dat u deze verafgelegen plaatsen wel herkende, en andere dichtbij gelegen dorpen niet. Ook de provinciehoofdstad van Midden-Shabelle, Jowhar, werd door u juist herkend (gehoorverslag CGVS, p.26).

Voorts bleek u ook volledig onwetend wat betreft de recente gebeurtenissen in het dorp Tre Cento, en de aanwezigheid van de islamitische terreurorganisatie 'Al Shabaab'.

Wat betreft de recente gebeurtenissen in uw dorp met betrekking tot de terreurgroep Al-Shabaab, roept uw kennis vragen op. U stelde dat uw dorp steeds werd bestuurd vanuit Belet Weyne (gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde gehoord te hebben dat Al-Shabaab vanaf 2010 aanwezig was in Belet Weyne, maar u kon geen exacte jaartallen geven omdat u zelf enkel in het dorp was (gehoorverslag CGVS, p.23). Wanneer u later gevraagd werd of Al-Shabaab ooit effectief aan de macht was in uw dorp, stelde u dat ze wel in het dorp kwamen, maar dat ze de belangrijkste steden en plaatsen onder controle hadden, en dat ze geen effectieve organisatie hadden die in uw dorp gevestigd was. Gevraagd of ze ooit uw dorp hebben aangevallen, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd of er ooit Ethiopische of Djiboutiaanse troepen in uw dorp zijn geweest, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CVGS, p.10). Wanneer u werd geconfronteerd met het feit dat uit onze informatie blijkt dat Al-Shabaab wel degelijk aan de macht was in uw dorp, en dat ze na een bepaalde periode zijn verdreven, antwoordde u eerst ontwijkend op de vraag door te stellen dat ze niet geheel zijn verdreven en dat ze ook tussen normale burgers zitten (gehoorverslag CGVS, p.36). Wanneer de vraag u opnieuw werd gesteld, antwoordde u dat die periode rond 2011 was. Gevraagd wat er toen gebeurde in 2011, kon u enkel, vaagweg en uiterst beperkt, antwoorden dat er gevechten zijn geweest, voegde u eraan toe dat het een slechte periode was vanwege overstromingen, en dat [Somalische] autoriteiten in 2012 aan de macht kwamen (gehoorverslag CVGS, p.37). U haalde zelf de overstromingen aan die hebben plaatsgevonden in Belet Weyne en naburige dorpen, waarop mensen zijn gevlucht (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wanneer dit voor het laatst gebeurd is [overstromingen in uw regio van herkomst], antwoordde u "2012".

Opnieuw dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen verder afbreuk doen aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Tre Cento, en bij uitbreiding van uw beweerde Somalische nationaliteit. Immers, uit de beschikbare informatie - toegevoegd aan het administratief dossier- blijkt dat in augustus 2014, minder dan een jaar voor uw vertrek, Al-Shabaab werd verdreven uit uw dorp en de naburige dorpen Beer Xaano en Bardheere door Ethiopische troepen. Dat u hier niet meer informatie over kan geven, en dit zelfs niet eens bleek te weten, wijst er enkel op dat u geenszins vertrouwd bent met het dorp Tre Cento. Bovendien doet dit het vermoeden ontstaan dat u bij uitbreiding evenmin enige affiniteit heeft met uw regio, aangezien u niet op de hoogte bent van de recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst, en evenmin van de overstromingen van oktober en november 2014 in het district Belet Weyne, met duizenden vluchtelingen tot gevolg. Het is allerm minst onredelijk te verwachten dat u enige kennis zou hebben van deze gebeurtenissen, die belangrijke gevolgen hadden voor uw regio, en een grote impact op het dagelijks leven. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw geopperde geografische en etnische herkomst uit de regio Hiraan, Somalië.

Verder zijn de verklaringen die u aflegde omtrent uw paspoort niet geloofwaardig. U stelt dat uw paspoort geldig was tot 2018, en dat deze werd aangemaakt door de smokkelaar (gehoorverslag CVGS, p.29). U verklaarde dat het een blauw paspoort was, dat u enkel een foto en uw naam moest afgeven aan de smokkelaar, en dat u geen vingerafdrukken moest bezorgen. Gevraagd of het een normaal paspoort was, antwoordde u dat het een gewoon Somalisch paspoort was (gehoorverslag CGVS, p.35). Gevraagd wat er in het paspoort vermeld stond, antwoordde u enkel de vervaldatum te hebben gezien, en niet de datum van afgifte (gehoorverslag CGVS, p.35 en p.36). Echter, uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat een blauw Somalisch paspoort – dat geïntroduceerd werd in het jaar 2013 – steeds een geldigheidstermijn heeft van 5 jaar, en dat men er vingerafdrukken voor moet laten afnemen. Deze verklaringen stroken derhalve niet met de beschikbare informatie – immers, u verklaarde dat er geen vingerafdrukken dienden te worden afgenomen, en – indien het door u gebruikte Somalische paspoort werkelijk een geldigheidstermijn had tot 2018 - werd deze logischerwijze reeds aangemaakt in het jaar 2013.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Tre Cento, uit het district Belet Weyne, gelegen in de

provincie Hiraan, te Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, de omstandigheden en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CVGS op 19 januari 2016 trouwens gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf.

Door de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker is van oordeel dat de Commissaris-generaal te kort door de bocht gaat waar hij stelt dat verzoeker niet afkomstig is van het district Beletweyne, provincie Hiraan, en hieruit afleidt dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming.

2.1.2. In een tweede deel van het verzoekschrift gaat verzoeker in op de “*elementen voor de toepassing van artikel 48/3 en 48/4 Vw*”.

2.1.3. In een aanvullende nota brengt verzoeker ter zitting bijkomende stukken aan die moeten aantonen dat hij van Somalië afkomstig is: een attest “UNICEF”-diploma en een briefomslag verstuurd vanuit Mogadishu.

2.2. Wat de formele motiveringsplicht betreft, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, deze heeft tot doel verzoeker een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. De Raad onderscheidt acht punten van kritiek op de motivering van de bestreden beslissing. Het door verzoeker ter zitting neergelegde diploma wordt bij het tweede onderdeel besproken.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3.1. Hij verwijst, in wat als een eerste onderdeel wordt beschouwd, naar een verklaring van geboorte (verzoekschrift, stuk 3), afgegeven door de Somalische ambassade te Brussel op 15 februari 2016 dat aantoonde dat verzoeker op 1 januari 1993 in Beletweyne is geboren. De Somalische ambassade heeft onderzocht en verklaard dat verzoeker een Somalische onderdaan is, geboren in Beletweyne. Verzoeker is van oordeel dat het tegendeel dient te worden bewezen en legt het stuk in origineel neer ter zitting.

Wat de “Verklaring van Geboorte” betreft, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel op 15 februari 2016, benadrukt de Raad dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van de verklaringen van verzoeker en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de neergelegde verklaring op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstelt. Verzoeker maakt overigens niet aannemelijk dat de neergelegde verklaring waarachtig en betrouwbaar is. In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit bezit, noch dat hij afkomstig is uit het district Beletweyne, provincie Hiraan. De “Declaration of Birth”, uitgereikt door de Somalische ambassadeur te Brussel, kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid zoals weergegeven in de bestreden beslissing over verzoekers herkomst niet herstellen. Dienaangaande kan uit de “COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten” van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, over “4. De uitreikingsprocedure door Somalische ambassades” worden aangehaald: “In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.” In deze informatie kan ook gelezen worden dat de ambassade niet kan beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De door verzoeker neergelegde verklaring geeft immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Verzoeker kan aldus, om deze redenen, mits het neerleggen van de “Declaration of Birth” van de Somalische ambassade noch zijn land van herkomst, noch zijn afkomst uit het district Beletweyne, aannemelijk maken.

2.3.2. Verder verwijst verzoeker naar het CGVS-gehoorverslag waarbij meerdere punten erop zouden wijzen dat hij wel degelijk afkomstig is uit Tre Cento (officiële naam Seddes Boqol), in het district Beletweyne, provincie Hiraan. Zo stelt hij dat hij zijn dorp kan beschrijven (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7-9): twee waterputten, een met bitter water en een met zoet water, de ene wordt handmatig bediend en de andere elektronisch; het dorp bestaat uit twee delen gescheiden door een weg; er is een school (Trijanta) en een moskee; en hij kent de baas van zijn dorp Mohamed Sheik Adan. Hij stelt dat hij correct heeft meegedeeld dat er een overstroming was in 2012; dat hij correct heeft verklaard dat de troepen aanwezig zijn in zijn district afkomstig uit Djibouti en Ethiopië (deze troepen hebben door het dorp gemarcheerd, maar hebben er nooit hun kamp opgeslagen); dat hij zijn clan en subclans, de gesproken dialecten, de wisselkoers tussen Amerikaanse dollar en Somalische shilling, de prijs van producten kent. Hij geeft de dorpen op die hij tegenkomt tussen Tre Cento en Beletweyne (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 21) en weet dat zijn dorp officieel Seddes Boqol heet (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 23). Hij heeft de markten in Beletweyne, de naam van de rivier, vliegtuigmaatschappij die vliegt tussen Beletweyne en Mogadishu genoemd.

Waar verzoeker stelt dat hij zijn dorp kan beschrijven, merkt de Raad op dat deze beschrijving niet doorleefd, maar ingestudeerd overkomt. Wanneer hem wordt gevraagd om over dagelijkse gebeurtenissen te vertellen legt hij slechts zeer vage verklaringen af. Zo kan hij de weg naar zijn school amper beschrijven. Hij beweert dat er scholen zijn in zijn dorp, dat ook weer niet zo klein is om dan te

stellen dat er maar één school is (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7 en 15). De school is vernoemd naar het dorp, de moskee is vernoemd naar het dorp en verzoeker kan niet verder beschrijven wanneer hem wordt gevraagd om de weg naar de school te beschrijven (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16). Verzoeker legt ter zitting een diploma neer waarbij hij verklaarde dat hij geen andere scholing heeft gevolgd. Nochtans heeft verzoeker verklaard dat hij zeven graden heeft behaald op zijn school, terwijl op het document slechts zes graden worden vermeld. Ook de jaartallen komen niet overeen. Verzoeker zou van zijn 9 tot zijn 18 jaar hebben gestudeerd, ofwel van 2002 tot 2011, terwijl het document slechts schooljaren van 2003 tot 2009 vermeldt. Dergelijke discrepanties ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en de betrouwbaarheid van de documenten die deze verklaringen zouden moeten ondersteunen. Gevraagd om te vertellen over zijn theehuisje blijkt dat “iedereen” in het dorp klant was bij hem, maar hij licht dit niet anekdotisch toe (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 20). Hij beweert dat hij de baas van zijn dorp kent “Mohamed Sheik Adan”, maar dit blijft beperkt tot een vage kennis van een machthebber in zijn dorp waarbij verzoeker steeds verwijst naar de stad en het district Beletweyne, maar geen enkele verdere toelichting geeft dan dat hij niet echt onder een organisatie valt en dat thans Al Shabaab machtiger is in zijn dorp (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). Verzoeker gaat overigens niet concreet in op de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij onwetend is over bepaalde dorpen op de weg van Beletweyne en Bulo Burte. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat zijn kennis van een overstroming in 2012, prijzen en wisselkoers, dialecten, markten in Beletweyne, een vliegtuigmaatschappij enzovoort ontegensprekelijk aantonen dat hij uit de door hem voorgehouden regio afkomstig is, aangezien verzoeker de pertinente motieven over zijn geografische kennis op dit punt niet in een ander daglicht stelt en de Raad bijkomende motieven heeft die de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen onderuit haalt. Het is overigens opmerkelijk dat verzoeker gevraagd naar een eerste situering van zijn dorp verwijst naar de weg van Mogadishu naar zijn dorp. De situering ten opzichte van Mogadishu is opvallend, aangezien het dorp is gelegen op de weg tussen de districtshoofdsteden Beletweyne en Bulo Burte. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker de seizoenen niet kent, terwijl zijn dorp is gekend van de landbouw (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12) en evenmin de clanlijn van zijn vrouw kan verduidelijken (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18). Dergelijke onwetendheid doet afbreuk aan verzoekers voorgehouden herkomst.

2.3.3. Ten derde voert verzoeker ook aan dat het CGVS-interview niet conform artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is verlopen. Hij werd pas geconfronteerd met hiaten en tegenstrijdigheden bij de kennisgeving van de bestreden beslissing en heeft zo geen kans gehad om te reageren op de tegenstrijdigheden en hiaten, waardoor hij een aanleg verliest. Hij is van mening dat de pauze tijdens het interview hiervoor dient. Zo is verzoeker van mening dat hij diende te kunnen reageren op het feit dat bepaalde dorpen voor andere dorpen liggen. Evenmin werd hij geconfronteerd met het feit dat er een overstroming zou hebben plaats gevonden in 2014.

Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt als volgt:

“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren.”

Het Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit stelt:

“Volgens artikel 17, § 2, moet de ambtenaar de asielzoeker confronteren met eventuele tegenstrijdigheden tussen enerzijds de tijdens het gehoor afgelegde verklaringen en anderzijds de op de Dienst Vreemdelingenzaken of in zijn dringend beroep afgelegde verklaringen. Die confrontatie biedt de asielzoeker de mogelijkheid te reageren op de vaststelling van eventuele tegenstrijdigheden en biedt de ambtenaar de mogelijkheid gemakkelijker na te gaan of het werkelijk om een relevante en zwaarwichtige tegenstrijdigheid gaat. Dit artikel legt de ambtenaar in principe de verplichting op om de asielzoeker te confronteren met eventuele tegenstrijdigheden die zich tijdens het gehoor zouden voordoen en niet met die welke later zouden kunnen opduiken. Het feit dat men de asielaanvrager met bepaalde tegenstrijdigheden moet confronteren betekent niet dat die laatste voor een nieuw gehoor moet worden opgeroepen. Dit artikel heeft ook niet tot gevolg dat een eventuele beslissing niet langer gebaseerd kan zijn op elementen of tegenstrijdigheden waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Het Commissariaat-generaal is een administratieve instantie, geen jurisdictie, en is om die reden niet verplicht de betrokken persoon te confronteren met de elementen waarop een eventuele beslissing gebaseerd is.” (BS 27 januari 2004, p. 4627).

Het Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt:

“Artikel 15 wijzigt artikel 17 van hetzelfde besluit. § 2 dat de confrontatieplicht behandelt, wordt gewijzigd teneinde de ambtenaar, in principe, te verplichten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdigheden, niet alleen met tegenstrijdige verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken die tijdens het gehoor aan het licht zouden komen, maar ook met elke andere verklaring die de asielzoeker heeft afgelegd en die in het administratieve dossier voorkomt. Aangezien de ambtenaar niet kan worden verplicht om de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zouden kunnen komen, zullen alleen deze die zich tijdens het gehoor zelf aan de ambtenaar voordoen aan de asielzoeker voor eventuele reactie worden voorgelegd. Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.

Dit artikel is in het belang van zowel de asielzoeker als het Commissariaat-generaal. Het laat toe het nut van het gehoor te maximaliseren en bevordert het aan het licht brengen van de waarheid. Deze bepaling laat immers toe dat incoherenties, inconsistenties, zelfs gewone misverstanden die blijken uit de woorden van de asielzoeker tijdens het gehoor onmiddellijk worden opgehelderd, zonder dat de asielzoeker moet wachten om een beroep te kunnen instellen om hiertegen te reageren. In deze zin kan dit artikel ook bijdragen tot een snellere behandeling van de aanvragen. Een correcte toepassing van deze bepaling heeft eveneens tot gevolg dat er meer gewicht wordt toegekend aan de motiveringen van de beslissingen van de Commissaris-generaal.” (BS 3 september 2010, p. 56347).

In zoverre verzoeker onwetend is over bepaalde dorpen die liggen op de hoofdweg tussen Beletweyne en Bulo Burte, ziet de Raad niet in op welke wijze deze tegenstrijdigheid met objectieve informatie bij confrontatie in het belang kan zijn van de waarheidsvinding. Dit geldt evenzeer wat de onwetendheid betreft over de overstroming in 2014. Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat verzoeker werd geconfronteerd met tegenstrijdige verklaringen over de gebeurtenissen in zijn dorp die betrekking hebben op de aanwezigheid van Al Shabaab. Verzoeker heeft de mogelijkheid om middels zijn verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door de Commissaris-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en toont niet aan dat de Commissaris-generaal *in casu* verplicht was hem vooraf te confronteren met de elementen op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te nemen.

2.3.4. Als vierde punt stelt verzoeker dat van de kaarten die zich in het administratief dossier bevinden (Landeninformatie, stuk 10, kaarten) enkel de kaarten 2 en 6 bruikbaar zijn. De andere kaarten (1, 3, 4 en 5) zijn onleesbaar.

Op dit punt wordt de Commissaris-generaal bijgetreden dat de kaarten 1, 3 en 5 overzichtskaarten zijn, waarvan een uitvergrote, duidelijk leesbare kopie werd gemaakt, met name respectievelijk kaarten 2, 4 en 6 (Landeninformatie, stuk 10). De Raad kan zich probleemloos op deze informatie die zich in het administratief dossier bevindt baseren.

2.3.5. Verzoeker stelt ook nog dat de tolk of de interviewer dorpen soms anders heeft uitgesproken en illustreert dit aan de hand van de vraag of hij Qolow kende (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24-25). Hij is van mening dat de namen van de bevraagde dorpen dienden te worden neergeschreven. Verzoeker geeft aan dat hij geschoold is en het Latijnse alfabet kent, dat hij kan lezen en schrijven. Op deze manier hadden veel misverstanden kunnen worden vermeden. Hij stelt nog dat veel inwoners soms andere namen geven aan dorpen die vreemd zijn aan de officiële benaming (zoals Maxamd Xasam) en er veel dorpen liggen langs de weg tussen zijn dorp en Beletweyne. Hij wijst er ook op dat tijdens het CGVS-interview ook naar Jungaal werd gevraagd, terwijl dit dorp niet op de hoofdweg ligt en verzoeker werd gevraagd om dorpen te benoemen in de buurt van de hoofdweg.

Waar verzoeker vooreerst in het verzoekschrift beweert dat tijdens het CGVS-interview de uitspraak door de interviewer of de tolk verkeerd is wat de bevraagde dorpen betreft, kan de Raad na lezing van het gehoorverslag slechts vaststellen dat dit geen enkele indicatie of aanwijzing bevat waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het interview een probleem zou hebben voorgedaan. Verzoeker heeft overigens tijdens of na het interview geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop ervan en de uitwisseling tussen de tolk, de interviewer en hemzelf. Evenmin werd er gewezen op

moelijkheden die zich tijdens het interview zouden hebben voorgedaan. Nochtans werd verzoeker van bij het begin uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep en tevens werd hem erop gewezen dat hij eventuele problemen tijdens het interview diende te melden. Aan het einde van het interview werd verzoeker nogmaals gevraagd of hij alle vragen goed heeft begrepen en of hij de tolk goed heeft begrepen, waarop verzoeker bevestigend antwoordde, en werd hem tevens de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te maken. De Raad treedt de Commissaris-generaal bij dat uit het CGVS-interview blijkt dat het zagezegde misverstand waarnaar verzoeker verwijst inderdaad wordt opgehelderd met de hulp van de tolk en dan blijkt dat verzoeker de dorpen Geel-Benaad, Jungaal, Eelaley, Iribow, Doon DHere, Gaarashka en Qolow niet kent en de dorpen Xujup en Garasiyaani verkeerd situeert.

2.3.6. Ten zesde, wat de overstroming van 2014 betreft, merkt verzoeker op dat hem helemaal niet werd gevraagd naar een overstroming. Bovendien acht verzoeker de informatie hierover die werd gevoegd aan het administratief dossier niet conform artikel 8, punt 2 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. Hij verwijst naar het ambtsbericht (verzoekschrift, stuk 4) om stellen dat deze overstroming niet zo ernstig was en de rivier af en toe wel eens uit zijn oevers treedt als het veel regent. Aangezien Tre Cento 90 kilometer van Beletweyne ligt, had deze overstroming van 2014 niet plaats in Tre Cento. De luchthaven was slechts 1 of 2 dagen gesloten. De grote overstromingen die Tre Cento hebben getroffen waren in 1997, 2007 en 2012. Hij heeft wel verwezen naar de overstroming van 2012 en is van mening dat deze veel heviger was en stelt dat dat de laatste keer was dat een cycloon Somalië trof (verzoekschrift, stuk 5).

Verzoekers argument dat hij niet werd bevestigd naar een overstroming mist feitelijke grondslag, aangezien uit het CGVS-interview blijkt dat hem werd gevraagd wanneer de laatste overstroming plaats vond (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7). Uit stuk 4 van het verzoekschrift blijkt dat in oktober en november van 2014 zoveel regen viel in Zuid- en Centraal Somalië dat de toegangswegen van en naar Mogadishu en Kismayo werden geblokkeerd. Honderden families raakten in deze gebieden ontheemd. De Raad is dan ook van mening dat verzoeker van deze overstromingen op de hoogte diende te zijn. Ook de informatie die verzoeker thans bij zijn verzoekschrift voegt om aan te tonen dat in 2012 en niet in 2014 de laatste overstroming plaats vond aanvaardt de Raad niet. Uit stuk 5 van het verzoekschrift blijkt immers dat verzoeker blogberichten van november 2013 voegt.

2.3.7. In wat als een zevende onderdeel van het middel wordt beschouwd herhaalt verzoeker zijn grief omtrent de informatie betreffende de overstroming van 2014 en betoogt dat die evenzeer geldt voor de informatie over Al Shabaab, die 1 pagina betreft afkomstig van allafrica.com en van criticaltreats.org. Hij stelt dat zijn beschrijving van Al Shabaab correct is: het leeft onder de mensen, het staat niet op hun hoofd geschreven wie er Al Shabaab is, ook na de verdrijving zijn zij actief en weten alles dankzij hun spionnen die iedereen kan zijn.

Door vast te houden aan zijn verklaringen weerlegt verzoeker geenszins de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Commissaris-generaal heeft op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker onwetend is wat de aanwezigheid van Al Shabaab in Tre Cento betreft. Uit de in het administratief dossier gevoegde berichtgeving omtrent de gebeurtenissen midden augustus 2014 blijkt immers ontegensprekelijk dat AMISOM-troepen de controle over verzoekers dorp hebben overgenomen waarbij deze militaire operatie deel was van een grotere die tot doel had om Al Shabaab uit de regio te verdrijven.

2.3.8. Tot slot vindt verzoeker het ongepast van de Commissaris-generaal om naar het ambtsbericht te verwijzen dat dateert van december 2014, terwijl verzoeker is gevlucht en zijn paspoort heeft verkregen in mei 2015. Bovendien beschrijft de Commissaris-generaal de officiële weg om een paspoort te verkrijgen en verzoeker heeft zijn blauw paspoort niet op die manier gekregen, maar van een smokkelaar. Hij heeft correct verklaard dat het paspoort 5 jaar geldig is, dat het blauw is. Hij merkt op dat de procedure via de officiële weg er misschien vingerafdrukken dienen te worden genomen, maar hij wijst er ook op dat het nut van vingerafdrukken op een chip niet zinvol is wanneer (zoals vaak gebeurt aan bepaalde grensovergangen op het land) de chip niet wordt gecontroleerd. Hij werd opnieuw pas geconfronteerd met deze landeninformatie bij de kennisgeving van de bestreden beslissing en dit is niet conform artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het achtste onderdeel betreft het beoordelen van verzoekers verklaringen omtrent het gebruik van een paspoort. Dit is echter een overtollig motief, zodat een bespreking ervan zich niet opdringt.

2.4. Na de voorgaande bespreking van de in het verzoekschrift ontwikkelende onderdelen van het middel stelt de Raad, in navolging van de Commissaris-generaal, vast dat verzoeker van bij het begin tot op het einde van het CGVS-interview werd uitgelegd en gewezen op het belang dat hij correcte en gedetailleerde verklaringen diende af te leggen over zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Beletweyne gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging die er onlosmakelijk mee verbonden is.

Verzoeker maakt niet duidelijk waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op zijn werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit.

Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoekers asielrelaas blijkt dat hij zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor de aankomst in België niet voldoende kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP